

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

ДВАДЕСТ ТРЕЋА НЕДЕЉА ПО ДУХОВИМА
свети апостол Филип, свети Григорије Палама
благоверни цар Јустинијан и царица Теодора

*Лк. 8, 26 - 39, зч. 38; Јн. 1, 43 - 51, зч. 5;
Еф. 2, 4 - 10, зач. 220. 1Кор. 4, 9 - 16, зч. 131.*

архимандрит Рафаил (Карелин) **ОКУЛТНА АГРЕСИЈА**

Постоје два вида магије, такозвана црна и такозвана бела магија. Такозвана црна магија је магија отвореног зла, магија уз помоћ које се циљано неке наноси зло, било да је у питању болест, материјални губитак, па чак и смрт. Такозвана бела магија је исто тако зло, само што је скривено под маском добра. Али и у једном и у другом виду магије делују потпуно исте силе. У црној магији демон показује своје сопствено лице, а у белој се, по речима апостола Павла, претвара у анђела светлости (види, 2. Кор. 11, 14).

Коначан циљ и смисао човековог живота, живота хришћанина је бо-гоопштење, прелазак у вечност. Бог је највећа вредност за хришћанина, а вечни је живот за њега превазилажење сопствене тварне ограничености, излазак из себе као из самоцентра ради укључивања у савршенство Божијег апсолутног постојања. Све је остало за хришћанина од релативног значаја. Богатство, сиромаштво, здравље или болест само су услови у којима се формира његова личност за будући

живот и зато кад нешто називамо добром или злом, чинимо то с тачке гледишта земаљских вредности. С тачке гледишта вечних вредности апсолутно богатство је само Бог, а једино реално зло је грех, отпадање од Бога.

У последње време постале су посебно честе појаве различитих феномена који личе на чудеса. Европу су буквално заплуснула окултна, пре свега индијска учења. Чак би се могло рећи да се Исток, мислим пре свега индокинеску област, на тај начин реваншира. Некад је Запад физички поробљавао Исток и претварао га у своју колонију, а данас је Исток почео да духовно поробљава Запад. Савремени окултни и мистички правци, који ма-совно долазе из југоисточних земаља, представљају вид духовне агресије. У Светом Писму се каже да ће антихрист у последње време демонстрирати своју силу кроз необична чудеса и да ће се појавити чудни феномени. Ти феномени ће бити нека врста подражавања чудесима Христовим и Његових светих ученика. Свети Василије Велики каже да је

би неко општио с мрачним силама, не мора да уложи никакав труд нити да се очисти, већ, напротив, што је човек ниже пао то је способнији за општење са духовима таме, зла и греха.

Човек који је своју вољу несмотрено потчинио људима који се баве окултизмом самим тим је потчинио себе импулсима који долазе из света духова таме и постао њихов медијум. Он у потпуности губи способност да се супротстави злу и греху. Кад неко ко је имао посла с окултизмом пожелели да се окрене Христу, неопходан му

искушења и нападе од ђавола. Зато такав човек, који се труди да постане хришћанин, мора као противтежу некадашњој потчињености злим духовима да буде беспоговорно послушан свом духовном оцу и кроз њега саме Христу. У Житијима светих често читамо о тешким искушењима који ма је демон излагао оне које су се ба-вили магијом и окултизмом и који су након тога кренули путем покајања. Наравно да је сила Божија већа и јача од било чега и зато за свакога човека, без обзира колико био страشان његов

Ако осећаш да си нејак, али си крштен у Име Оца и Сина, и Свето-га Духа, тада си спокојан. И решења (тешкоћа), неће доћи од твог сопственог расуђивања и логике: мораш све са поверењем предати Богу: Ако, тако, покушам да очувам свој живот својим сопственим напорима, на крају ћу га изгубити. Али, ако кажем У руке твоје предајем дух свој (Лк. 23, 46), тада сам већ почео да живим у вечности, зато што схватам да сам себе предао Сили која је постојала пре мене и постојаће после мене. Из Љубави, Он је призвао, нас, који нисмо постојали, у живот. После нашег пада, Он нас је подигао и даровао Њгово Будуће Царство. Према томе, ја се у себе не уздам, већ имам поверење у Њега, Чија су дела постојала пре мене, и постојаће после мене. Мислим да свети Григорије каже, да светитељ, по благодати, нема почетка, и нема краја. Када си смирен и предат Богу, исто је као да се ниси ни родио, или да си мртав. Дакле, разуман си, све поимаеш, и ничега се не бојиш. Млади монах пита свог старца „Зашто се старче плашим да шетам сам по пустињи“? „Зато што си још увек жив. Да си мртав, био би здрав млади човек. Не би се ничега плашио. Нико не би био претња, и ништа не би теби било претња“. Према томе, као што свети апостол Павле каже „Предај све Господу, као они који су већ умрли, иако су живи“(уп. Рим. 6, 8 – 11).

Велики је благослов и велика одговорност бити Православан. Како је свети апостол Павле рекао Дужан сам...и мудрима и неразумнима (Рим. 1, 14). Када се православни човек нађе далеко од своје отаџбине, тада се налази у срцу ње. Алберт Ками је рекао „Моја отаџбина је мој француски језик“1. Док, напротив, православни човек ће рећи „Моја домовина је Православна Божанствена Литургија, јер и да сам далеко од моје домовине, ја се налазим у срцу ње“. Зато, свети апостол Павле каже кад сам слаб онда сам силан (II Кор. 12. 10).

архимандрит Василије Ивиронски

је тежак и дуг подвиг покајања. Он обично доживљава изузетно снажна

пад, све док је жив постоји могућност исправљања и спасења.

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

ђаво лишен стваралачке силе и да само може да опонаша и краде. Ђаво је лопов и краде оно што је наше. Он је попут мајмуна који покушава да опонаша Бога као што се мајмун труди да разним гримасима и скакутањем опонаша човека.

Дакле, с хришћанске тачке гледишта те су појаве, које имитирају чудеса, по својој суштини и тенденцији демонске. Веома је погубно обраћање пажње на њих, а готово веровање у њих. Почетак опасности је уплитање човека у свет духова за који уопште није припремљен. Свети Оци кажу да иако се наше тело супротставља духу, оно ипак чува нашу душу од превременог уласка у духовни свет, јер уколико бисмо ушли у њега, изложили бисмо се изузетно великој опасности. Ако насилно уђемо у тај свет, наша, од страсти још увек неочишћена душа неминовно ће се, по законитости подобија, обрести ближе палим духовима таме него светлим анђелима, и то зато што имамо несавладиву унутарњу тежњу ка греху, због чега и почињемо да испуњавамо њихову злу вољу. Господ нам је дао тело као неку врсту завесе. Све док не пређемо пут борбе са грехом, док своје срце не очистимо од страсти и док, као личност, не дефинишемо наш однос према Богу као центру свега постојећег, директно општење са светом духова биће за нас погубно, као што је за дете погубна шума пуна дивљих звери.

Они који се данас баве окултизмом, хипнозом, јогом и разним магијским учењима Истока нуде људима да кроз одређене ритуале и тренинге задобију некакве тајанствене дарове, способности и натприродне силе. Тако, између

осталог, обећавају да ће их научити да утичу на друге људе, да нечију вољу потчине својој, да лече болести, и томе слично, а заузврат захтевају од својих следбеника, који често ништа од тога не разумеју и не схватају, да се одрекну Христа и окрену другачијим духовним бићима чији су посредници управо окултисти. Бављење јогом, учешће у сеансама хипнозе и изучавање окултних учења представља унутарње одрицање од Христа Спаситеља и свесно или несвесно присаједињење демонским силама.

Да ли су демони заиста способни да чине чудеса? У Житијима светих описано је мноштво такозваних чудотворења. Сатана је бивши првоанђео који услед пада није изгубио сву своју силу, него му је само воља постала изопачена тако да је, уместо љубави према Богу, садржај његовог битисања постала мржња према Богу и према човеку као образу и подобију Божијем. Он је сличан реци која је кренула уназад, па тече од ушћа према истоку. Будући да је истеран и искључен из духовних сфера, сатана се са Богом бори у дубини човековог срца. Човеково срце постало је поприште борбе божанских и демонских сила. Демон је спреман да човеку обећава све и да све за њега чини само да тај човек њему припадне. Господ неизрециво воли душу сваког човека, као што воли и цело човечанство и целу васиону, и зато се сатана за свој пад и изгнање свети Богу тако што привлачи људе себи.

Данашње ширење окултизма и његово отворено демонстрирање представља претеће симптоме испуњавања пророчанстава из Светог Јеванђеља и Апокалипсе: Јер ће

се појавити лажни христоси и лажни пророци, и показаће знаке велике и чудеса да би преварили, ако буде могуће, и изабране (Мт. 24, 24), то јест да би преварили лажним чудесима и

сила.

Са психолошке тачке гледишта, хипноза представља распад личности, јер човек при њој добровољно даје себе, своју слободну вољу, а да ни сам не зна коме. Човек без

Ако хули на свету Цркву, тај хули на самог Бога, Који је основао Цркву не за злобно хуљење и поруге, него за вечно спасење људи; тај хули на Светог Духа који обитава у Цркви, а то је грех који се, по речи Христа Спаситеља неће опростити ни у овоме веку ни у будућем (Мт 12,31-32), зато што такав хулитељ постаје неспособан за покајање, без кога нема спасења. Ето зашто треба да се пажљиво клонимо критике недостојних служитеља Цркве која би могла да се распространи и на саму Цркву као такву.

архиепископ Аверкије Таушев

саблазнили привидним добром иза којег се крије страшно зло. Кажу да је полуистина најгори облик лажи и да је најопаснији вид зла оно зло које се скрива испод маске добра. Зло се данас веома често скрива онако као што глумац крије своје лице испод шминке. Човек који користи услуге мага или неког екстрасенса, теософа или окултисте често плаћа исцељење ценом своје душе и њене будуће судбине, а да притом не зна да ли је то исцељење стварно или умишљено. Често му и не пада на памет да постоји могућност преваре. Такав човек потписује уговор са ђаволом, а да не зна шта је учинио, а потписује га као у оним страшним случајевима кад су људи уговор са ђаволом потписивали својом крвљу, о чему су многи од нас читали. Нешто слично, свесно или несвесно, догађа се и данас. Они који учествују у разним сеансама и који добровољно пристају на хипнозу постају ученици, у некој мери чак и својина тих нових „чудотвораца“, који су иначе ученици и служитељи сила таме. То значи да и они који су потпали под власт таквих људи постају присталице истих тих

слободне воље није личност него само биомашина, некакав живи аутомат. У том случају човек своју вољу предаје другој личности и постаје послушни аутоматизовани робот који испуњава све наредбе свог власника, односно лишава себе оног највећег што човек има. Човек који се подвргне хипнози постаје веома подложен свим могућим утицајима. Постаје изнутра пасиван и стално тражи неку јаку вољу којој ће се предати и на тај начин постати паразит другог човека, онога који њиме управља. Он се потчињава тој јачој вољи, али истовремено црпи из ње снагу, као што паразит сиса туђу крв. Он постаје нечији привезак и престаје да буде личност. Човек који је потпао под власт хипнозе постаје медијум не само другог човека него и невидљивих демонских сила.

Према непромењивим законима духовног живота, с анђелима Божијим могу комуницирати само они који су им слични по начину живота. Наравно да постоје ретки изузеци, али ја говорим о општем правилу. Да би неко могао да општи с анђелима, мора да им буде изнутра сличан. Да